

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה - מדור "שוב הארץ" ח"א - גליון 192 - טו תשרי תשס"ה לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" - עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

שפת אמת ספר במדבר - פרשת מסעי - שנת [תרס"ד]

במדרש כי אתם באים כו' כשירד המן ברכו הזן את הכל משנכנסו אל הארץ ברכו על הארץ ועל המזון וברכה זו חביבה כו' אשר תרתי להם כו' צבי הוא לכל הארצות כו' ע"ש כל המדרש. המן הי' מתנה מן השמים בחדר עליון וזה ברכת הזן את (כל) העולם בטובו בחדר כו'. אבל ברכת הארץ יתירה מה שניתן לבנ"י להמשיך השפע ברכה ע"י מעשיהם. והנה א"י היא מעט הכמות ורוב האיכות כי העיקר הוא הפנימיות ולכן נדמה כצבי שאין עורו מחזיק את בשרו שהפנימיות רב מאוד מן החיצוניות מלבוש החיצון. ולכן נק' זבת "חלב" ודבש" ס"ת שב"ת שגם השבת הוא כן שמתגלה בו פנימיות השפע ולכן הוא מוכן רק לבנ"י דגם הם מעט הכמות אתם המעט מכל העמים. אבל פנימיות שלהם רב וגבוה מאוד ולכן גם בישראל כתיב דבש" וחלב" תחת" לשונך ס"ת שב"ת. ובאמת הכל מצד התורה שכל העולם נברא בתורה. וא"י שהוא עיקר העולם ובאמצע העולם שמשם מתפשטין כל המקומות א"כ שם עיקר התורה. וכן בנ"י שבשבילם נברא כל הבריאה א"כ הם בני תורה. וז"ש חבלים נפלו לי בנעימים דרשו בזכות התורה שנקראת נעים וכתוב נעימים רומז לתורה שבכתב ושבע"פ וז"ש נחלת שפרה עליהם נאה ללבושם ולבושם נאה להם. ולכן כתיב זאת הארץ אשר תפול לכם. כשבנ"י נכנסו לא"י נגלה להם פנימיות א"י

וע"ז כ' מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת כו' נגד בני אדם שאין הכל מבינים פנימיות ארץ ישראל רק בנ"י לכן נקרא ארץ ישראל שלהם נגלה זו המתנה גנוזה, וכשיצאו בנ"י משם יצא הודה זיוה הדרה כדאיתא בגמ' פשטה לה גמרא לה. והנה מן הוא לחם מן השמים בחי' תורה שבכתב וא"י בחי' תורה שבע"פ מעין התורה שנפתח ע"י פיהם של ישראל כמ"ש לעיל דבש וחלב תחת לשונך ולכן הוא חביב כמ"ש חביבין דברי סופרים מדברי תורה ולכן חביב א"י יותר מן המן דמאן דאכל דלאו דילי' בהית לאסתכולי בי'. ובא"י זכו אל התורה בכח היגיעה. והמזון הוא כפי התורה ולכן במדבר ניזונו מהמן ובא"י ע"י עבודת הארץ דמפקא מזון כדאיתא בגמ' והכל ענין אחד:

שפת אמת ליקוטים - הערות מבניו וחתניו של רבינו המחבר זצ"ל זי"ע

איתא וקנטיף דובשא מתאיני כו' היינו זבת חלב ודבש עיין שם, ומשמע דדבש תאנים הוא:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה